

Sygn. akt II Ka 279/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Karol Skocki

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale prokuratora Andrzeja Dybki

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2022 r.

sprawy **T. Ż.**

oskarżonego o czyny z art. 279 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 15 czerwca 2022 r.

sygn. akt II K 92/22

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt I orzeczoną karę obniża do 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

b) w pkt III orzeczoną karę obniża do 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

c) w pkt IV orzeczoną karę łączną obniża do 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, przy czym w podstawie orzeczenia tej kary za zbiegające się ciągi przestępstw zamiast art. 85 §1 k.k. powołuje art. 91 § 2 k.k.

2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.

3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. K. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

4. Zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Karol Skocki

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 279/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	1		

Podać liczbę załączników:	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA	
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 15 czerwca 2022r., sygn. akt II K 92/22	
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	

# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	Zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut		
	<p>1- w odniesieniu do czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. I i III zaskarżonego wyroku, na podstawie art. 439 pkt. 2 k.p.k., obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego złożonych w postępowaniu przygotowawczym i uznaniu ich za wiarygodne w zakresie, w jakim oskarżony przyznał się do zarzucanych mu czynów, podczas gdy wyjaśnienia te nie były konsekwentne i spójne z wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonego w postępowaniu sądowym, co w konsekwencji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

doprowadziło do uznania przez Sąd I instancji, że oskarżony popełnił czyny wskazane w pkt. I i III zaskarżonego wyroku;

2- w odniesieniu do czynów przypisanych oskarżonemu w punkcie II zaskarżonego wyroku, na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k., rażąco niewspółmierność kary łącznej orzeczonej oskarżonemu w wymiarze jednego roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, przekraczającą swoją dolegliwością stopień społecznej szkodliwości czynów, jakich dopuścił się oskarżony, wynikającą z nieuwzględnienia przez Sąd meriti w sposób dostateczny okoliczności łagodzących zachodzących po stronie oskarżonego, w tym w szczególności

	<p>przyznania się do zarzucanych mu czynów, jak również nieutrudniania postępowania, co w konsekwencji doprowadziło do wyraźnej dysproporcji pomiędzy wymiarem kary orzeczonej a karą, która powinna zostać orzeczona.</p> <p>3 -na podstawie art. 438 pkt 1 a k.p.k. obrazę prawa materialnego przez niezastosowanie art. 63 § 1 k.p.k. i brak zaliczenia w wyroku okresu stosowania tymczasowego aresztowania wobec oskarżonego.</p>		
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą</p>			

przeprowadził
Sąd I instancji.
Ocena dowodów
przeprowadzonych
w toku
postępowania
pozostaje pod
ochroną prawa
procesowego
(art. 7 k.p.k.),
gdyż została
poprzedzona
ujawnieniem w
toku rozprawy
głównej
całości
okoliczności
sprawy (art.
410 k.p.k.) i
to w sposób
podyktowany
obowiązkiem
dochodzenia
prawdy (art. 2
§ 2 k.p.k.). Sąd
wydał wyrok
na podstawie
analizy
całości
ujawnionych w
toku
postępowania
okoliczności,
mających
znaczenie dla
przedmiotowego
rozstrzygnięcia,
wobec czego
ocena
zgromadzonego
w sprawie
materiału
dowodowego nie
uchybia treści
art. 410 k.p.k.

Przed
wszystkim nie
można zgodzić
się ze skarżącym

obrońcom, iż Sąd I instancji dokonał swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie sprawstwa oskarżonego co do czynów wskazanych w pkt. I i III zaskarżonego wyroku. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanych mu czynów a wyjaśnienia swoje zmienił w toku postępowania sądowego odwołując je częściowo. Jednak Sąd I instancji doszedł do prawidłowych wniosków, uznając za wiarygodne te wyjaśnienia oskarżonego, które złożone zostały w toku postępowania przygotowawczego. Wyjaśnienia te składane były spontanicznie, bezpośrednio po zatrzymaniu, oskarżony poza wyjaśnieniami

złożonymi na okoliczności zarzucanych mu początkowo czynów, samodzielnie wskazywał na okoliczności popełnienia kolejnych, jeszcze innych przestępstw. Podkreślić należy, iż oskarżony składał wyjaśnienia kilkakrotnie w toku postępowania przygotowawczego, jednak za każdym razem były one tożsame.

Zarzut apelacji, dotyczący rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego okazał się częściowo zasadny i to nie w postaci wskazywanej bezpośrednio przez obrońcę oskarżonego. Mianowicie, wbrew twierdzeniu obrońcy, sąd uznał, że prawidłowo, przy uwzględnieniu wszystkich

okoliczności
sprawy, została
orzeczona kara
za czyny
przypisane w
punkcie II
wyroku.

Wskazać w tym
miejscu należy,
że zarzut
niewspółmierności
kary, jako zarzut
z kategorii ocen,
można zasadnie
podnosić
wówczas, „gdy
kara, jakkolwiek
mieści się w
granicach
ustawowego
zagrożenia, nie
uwzględnia w
sposób właściwy
zarówno
okoliczności
popelnienia
przestępstwa,
jak i osobowości
sprawcy -
innymi słowy,
gdy w
społecznym
odczuciu jest
karą
niesprawiedliwą.
Niewspółmierność
więc zachodzi
wówczas, gdy
suma
zastosowanych
kar i innych
środków,
wymierzona za
przypisane
przestępstwa,
nie
odzwierciedla
należycie
stopnia

szkodliwości społecznej czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary (wyrok SN z dnia 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85).

Zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. ta niewspółmierność kary musi być „rażąca”, bowiem w ramach tej przyczyny odwoławczej chodzi o różnice ocen o charakterze zasadniczym.

Zważywszy na dotychczasową wielokrotną karalność oskarżonego, ilość czynów popełnionych w ciągu należy uznać że wymierzona kara jest proporcjonalna do szkodliwości społecznej tych przestępstw.

Natomiast jeśli chodzi o kary wymierzone za ciągi przestępstw w pkt. I i III - stosownie do treści art. 447 § k.p.k. mając na uwadze, że

apelacja co do winy jest traktowana jak co do całości wyroku, w tym przypadku również co do kary - uznano, że Sąd Rejonowy w tym zakresie w sposób nienależyty uwzględnił zebrany w sprawie materiał dowodowy i tym samym wymierzył oskarżonemu kary zbyt restrykcyjne. W szczególności w niedostateczny sposób uwzględnił jego postawę w toku postępowania przygotowawczego.

Oskarżony przyznał się do zarzucanych czynów, złożył obszernie wyjaśnienia w zakresie początkowo przedstawianych mu zarzutów oraz dodatkowo – co stanowczo należy podkreślić – wyjaśnił na okoliczności innych, popełnionych przez niego przestępstw, wskazując

również kolejne
miejsca ich
popelnienia.
Miało to miejsce
na etapie
postępowania,
gdzie organy
ścigania nie
miały w
stosunku do
niego żadnych
dowodów
obciążających,
co znajduje
oparcie w
notatkach
sporządzonych
w toku
dochodzenia
przez
funkcjonariuszy
Policji. Zasada
lojalności
procesowej
wobec
oskarżonego
współpracującego
z organami
ścigania i
ujawniającego
swoje sprawstwo
wymaga, aby
jego postawa
była należycie
oceniona
procesowo i
aby miało to
odzwierciedlenie
w wymierzonych
karach. Właśnie
należyta ocena
tych
okoliczności
spowodowała, że
należało
zaskarżony
wyrok zmienić w
ten sposób, że w
pkt. I orzeczoną
karę obniżyć

do 1 roku
pozbawienia
wolności a w
pkt. III –
do 3 miesięcy
pozbawienia
wolności.

Z kolei zmiana
w zakresie
jednostkowych
kar pozbawienia
wolności
implikowała do
zmiany również
w zakresie
orzeczonej kary
łącznej i tak Sąd
uznał, iż karą
łączną
adekwatną i
sprawiedliwą
będzie kara
łączna 2 lat
pozbawienia
wolności.

Brak podstaw
do zaliczenia
okresu
stosowania
tymczasowego
aresztowania w
sprawie gdyż
jak wynika z
informacji
Aresztu
Śledczego w O.
W.. okres ten
od początku do
2025 roku jest
zaliczany na
poczet
orzeczonych i
odbywanych kar
pozbawienia
wolności wobec
oskarżonego.

Wniosek		
<p>- uniewinnienie oskarżonego – w odniesieniu do czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. I i III zaskarżonego wyroku a także uchylene orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody wobec osób, których te czyny miały dotyczyć,</p> <p>- zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary uwzględniającej wszystkie okoliczności łagodzące jego odpowiedzialność karną tj. kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i zaliczeniu na poczet kary łącznej okresu tymczasowego aresztowania stosowanego wobec oskarżonego od dnia 29 listopada 2021r. do dnia 15 czerwca 2022r. tj. łącznie 198</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>dni – w odniesieniu do czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. II zaskarżonego wyroku</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Sprawstwo i wina oskarżonego nie budziły wątpliwości Sądu Odwoławczego, co zostało opisane przy okazji analizowania bezzasadności zarzutów w tym zakresie.</p> <p>Korekcie podlegały - stosownie do treści art. 447 § k.p.k. - orzeczone w pkt. I i III kary pozbawienia wolności oraz w konsekwencji kara łączna. Zasadność obniżenia kar została uzasadniona w pkt 3, przy okazji</p>	

<p>odnoszenia się do zarzutów.</p> <p>Wniosek o zaliczenie tymczasowego aresztowania bezzasadny z uwagi na wprowadzenie kary do wykonania.</p>		
<p>4.</p> <p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
	<p>Podstawa wymiary kary łącznej za ciągi przestępstw pozostające w zbiegu</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Przepis art. 91 § 2 k.k. w przypadku ciągów przestępstw wyłącza bezpośrednie stosowanie art. 85 §1 k.k.</p>		
<p>5.</p> <p>ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		

<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	Przedmiot utrzymania w mocy	
<p>0.1 Wina i sprawstwo oskarżonego</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Wina i sprawstwo nie budziły wątpliwości.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>o.0.1 Orzeczona w pkt. I i III kara pozbawienia wolności oraz kara łączna</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		

<p>Uwzględniono – jak w pkt. 3 – postawę oskarżonego który przyznał się do wszystkich zarzucanych mu czynów, a ponadto przyzna się i ujawnił okoliczności czynów, które w zarzutach mu nie były przedstawione. Ułatwiło to ujawnienie sprawstwa i ta okoliczność została uwzględniona jako łagodzące przy wymiarze kar jednostkowych i w konsekwencji karze łącznej.</p>			
<p>0.15.3. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>			
<p>0.15.3.1. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</i></p>			
<p>1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylecia</p>			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III · IV	Uwzględniając, iż również w toku postępowania odwoławczego oskarżony reprezentowany był przez adwokata wyznaczonego z urzędu Sąd na podstawie § 4 ust.1-3 i 17 ust. 2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016 poz. 1714 z późn. zm.) zasądził na rzecz	

adw. R. K.
kwotę 516,60 zł
tytułem kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej z
urzędu.

Na podstawie
art. 624 § 1
kpk Sąd zwolnił
oskarżonego od
zapłaty na rzecz
Skarbu Państwa
kosztów
sądowych za
postępowanie
odwoławcze.

7. **PODPIS**

Karol Skocki